

Traditioner: deras gudomliga och förvrängda aspekter

Mina älskade vänner, ni är i Kristus närvaro, han är här, alltid med er; ni har Guds välsignelser. Sträck ut er hand så att ni kan bli hjälpta där ni mest behöver det, när ni befinner er i störning eller disharmoni av något slag.

Många av er finner er själva i tumult då ni känner att jag nu "för in" Jesus Kristus. Detta är ett misstag i er uppfattning; jag har alltid talat om hans existens, från första början av min uppgift med er. Det fanns en period där vi behövde lägga tonvikten på era inre processer; ni behövde lära er de omedvetna processernas subtila natur för att utforska er själva på djupet. Bara genom detta utforskande kan en tro på Gud och en hängivenhet till alla hans aspekter bli meningsfulla. Bara genom att utforska dig själv kan du få reda på Guds sanning. Annars lägger du en tro ovanpå som täcker över vilket omedvetet material som än kan finnas inom dig och som du behöver ta itu med.

Jag är en sanningens ande, mina vänner, och jag skulle aldrig någonsin, verkligen inte, kunna föra er på avvägar. Om jag talar om Jesus Kristus verklighet, som utgör en aspekt av Guds verklighet, är det bara så för att ni inte längre behöver upprätta barriärer av något slag. Barriärer kan anta många former. Vi har under många år arbetat med barriärer av en subtil natur. Allt jag ber er nu är att öppna er för nya överväganden och möjligheter; jag ber er inte att blint acceptera mina ord. Om mina ord inte är sanna, ska ni inte acceptera dem. Men om de är det, får ni inte blockera er själva mot dem, för det är nödvändigt att känna, att greppa, att uppleva vilken sanning som än finns, så att ni kan uppnå er fulla potential och vara de ni i själva verket är.

Temat för det här föredraget är innebörden av *traditioner*. Låt oss först undersöka vad en tradition innebär i sin bästa bemärkelse och sedan vad den innebär när den förvrängs. Många människor har distinkta bilder vad gäller traditioner. Dessa bilder utlöser betingade reflexreaktioner så snart detta begrepp nämns eller när mänskliga förhållanden återspeglar en trofasthet mot någon tradition, antingen i sin verkliga eller i sin förvrängda bemärkelse.

Tradition i sin verkliga bemärkelse innebär fortsättningen av tilltron till eviga sanningar och värden. När en kosmisk verklighet väl har upptäckts och har uttryckts i det mänskliga livet, försöker de som upplever den oundvikliga skönheten, godheten och riktigheten i den, på ett

logiskt sätt föra vidare dess uttryck. Ha i åtanke att alla sanna värden, värden av vilken natur som helst, vid en tidpunkt måste ha varit ett genombrott från andens värld.

För att hålla dessa värden levande, är det nödvändigt att känna och inombords uppleva den särskilda sanningen i fråga. Rituell firanden kan göra detta, men de är inte nödvändigtvis någon garanti för att en specifik sanning fortsätter att leva. En ritual kan utgöra en tom gest. En sann tradition utgör därför en fortlöpande återupplevelse av det ursprungliga genombrottet från inre världar eller andra verkligheter, en återupplevelse nu av en dynamisk levande anda, oavsett för hur länge sedan traditionen kan ha bildats. Tradition i sin bästa bemärkelse innebär trofasthet mot eviga värden eller mot vissa aspekter av dessa värden, beroende på vilken särskild tradition vi har i åtanke.

Tradition i sin förvrängda bemärkelse innebär en ballast, ett meningslöst överförande. Detta betyder inte nödvändigtvis att en specifik tradition inte innehöll eviga värden och sanningar vid den tidpunkt som den uppstod. Men idag kanske dess sanna innebörd bortses från eller glöms bort, de tillhörande ritualerna kanske upprepas mekaniskt och traditionen har på så sätt försvagats; dess verklighet har blivit tillplattad eller till och med helt utplånad.

Tradition i sin förvrängda bemärkelse kan innefatta en meningsfull sanning, en upplevelse, en sed som var giltig vid en viss tid i historien, under vissa betingelser och under särskilda omständigheter. Att fortsätta med samma handlingar eller inställningar eller seder under helt andra omständigheter, under betingelser där innebörden av denna tradition har gått förlorad, är därför en dödsprocess snarare än en livsprocess. Att föra vidare en tradition i en tanklös inställning, i trofasthet mot en blind vana som inte är meningsfull, som misslyckas med att genom handlingar eller förhållningssätt klargöra den gudomliga sanningen som inryms i traditionen i fråga, betecknar döden. Den levande andan innebär alltid en dynamisk tankeprocess, i medvetenhet – inte blind repetition.

Ni ser alltså, mina vänner, en tradition kan utgöra en intensivt meningsfull verklighet eller den kan utgöra en meningslös, död upprepning av det förflutna som inte längre har någon tillämpning i nuet.

Mänskliga gensvar på traditioner är djupt inbäddade i personligheten. Alla aspekter av samhället påverkas av varje individs inställning till en tradition; huruvida en person är medveten om en traditions verkliga innebörd såsom den gäller idag eller huruvida han eller hon befinner sig i förvrängning och enbart upprepar en akt utifrån vana, gör en påtaglig skillnad. Politik och religion, för att bara nämna några aspekter av livet, påverkas mycket tydligt av och återspeglar också ett specifikt samhälles inställning till traditioner.

Det finns de som sätter så stort värde på traditioner att allt sunt förnuft går överstyr när en tradition står på spel. De tror att bara det som stämmer överens med traditionerna, med det förflutna, är av något värde. De avvisar stelt all förändring, vilket naturligtvis är en mycket dårlig inställning, eftersom själva traditionen som de idag är trofasta, vid en tidpunkt uppstod genom förändring. Utan fortlöpande förändring kan levande oföränderliga sanningar inte levas. En sann tradition måste därför alltid vara kopplad till förändring. Den sunda balansen i jordens själ kan uppnås och vidmakthållas när tradition och förändring sammankopplas i en harmonisk dans.

De som följer traditioner på ett blint och meningslöst sätt skapar extrema renlärigheter i religion och politik – och förstås inom människans själ. En sådan renlärighet lägger en tyngd på samhället och ett motstånd mot förändring. Den härrör från själens missförstådda budskap om att bevara sanningarna, skönheten och värdena som gavs i det förflutna. Men det glöms bort att dessa sanningar kom som ett resultat av själens kamp för att finna gudomlig mening och på grund av personlighetens villighet att övervinna rädslan för förändring.

Det finns också de som gör uppror mot alla traditioner; de gör uppror mot deras meningslösa, döda uttryck lika mycket som mot deras sanna, levande uttryck. Denna blinda inställning är ett resultat av tron på att bara nya upptäckter kan vara av värde, att allt som har existerat i det förflutna måste vara underlägset eller ogiltigt. Den förbiser det faktum att eviga värden alltid har funnits och alltid kommer att finnas och alltid kan bryta igenom till medvetandet, förutsatt att vissa förutsättningar uppfylls.

Den nya tidsålderns människa kommer att varken blint dyrka traditioner eller blint revoltera mot dem. Han eller hon kommer att ta varje specifik tradition, allteftersom den blir en fråga i hans eller hennes liv, och undersöka den intelligent och med egen ärlighet. Har du ett starkt personligt intresse i att vidmakthålla den ena eller andra traditionen? Är det meningsfullt att efterleva den här traditionen i ditt liv nu? Vad innebär den för dig och varför är du trofast mot den eller varför avvisar du den? När ni undersöker livets frågor på detta vis, kommer ni att finna det mest konstruktiva sättet som ni kan fortsätta era traditioner på och göra dem nya på ett mycket meningsfullt vis. Om du har rätt inställning kommer du aldrig att göra uppror när en gammal tradition upphör eller när den ersätts av nya seder, ritualer och firanden. Fråga dig själv om den gamla traditionen har efterträts av sanningar och värden som är mer meningsfulla för dig idag eller inte. Med denna inställning kommer du att leva i ett dynamiskt nu; du kommer att kunna värdera det som förtjänar att värderas från det förflutna, men du kommer också att kunna släppa det förflutna och därmed skapa en ny framtid, snarare än en död upprepning av det förflutna.

I denna jordiska sfär pratar ni om gammalt och nytt. Dessa ord bär ofta positiva och negativa betydelsenysanser. Det kan vara på båda sätten. Vissa människor tänker på det gamla som helt bra, helt gott, icke hotande och fullt av värden, medan de betraktar allt nytt som hotande, störande, felaktigt, dåligt. Dessa människor representerar förstås traditionalisterna. Det finns också de som ser allt gammalt som föråldrat, oönskat och dåligt, medan allt nytt är helt och hållet önskvärt och gott. Jag behöver knappast påpeka att ni här återigen står ansikte mot ansikte med en skenbar dualitet som ni kan transcendera när ni ser de positiva och negativa möjligheterna i båda ytterligheterna.

På en nivå av djupare andliga verklighet blir båda dessa termer meningslösa. Det finns varken gammalt eller nytt och det finns både och. Allting existerar redan och har alltid existerat och kommer alltid att existera. Det som är nytt på jorden innebär att en viss aspekt av den slutgiltiga verkligheten ”vibrerar igenom” in i materiens värld. Ni måste komma ihåg att materiens nivå är en förtätning av finare vibrationsformer. Dessa former existerar redan i det man kan kalla ande. Allt liv pulserar, expanderar och kontraherar. Materia uppstår genom andliga former som pulserar ”utåt”. När kontraktionen sker, drar sig livet tillbaka och materien sönderfaller. Även om jag har talat om detta tidigare, glömmer ni ofta bort dessa idéer och tänker inte på era liv på det här sättet. Ju mer ni kan påminna er om den här sanningen och ju mer ni känner den i era liv och i era idéer, desto närmare kommer ni detta att vara i sanning.

Formerna som existerar i de finare vibrationernas värld manifesteras inte bara som föremål, även om föremål förvisso vittnar om dessa formers existens. Det finns inte något föremål på jorden som inte har sitt ursprung i anden, där det kanske ”används” på ett annat sätt, på grund av de olika betingelserna som råder i andens värld. Dess essens ”pulserar igenom” in i materien och den återskapar där sin ursprungliga form på ett modifierat sätt, på ett symboliskt sätt, på ett anpassat sätt som passar omständigheterna på denna nivå av verkligheten.

Bortsett från föremål har vi naturligtvis att göra med begrepp, abstrakta idéer, värden, sanningar, lagar och så vidare. Det är ofta svårt för en människa att föreställa sig att en idé existerade i en finare vibrationsform innan den nådde hennes medvetande. De många abstrakta begreppen och lagarna som jag har diskuterat med er under åren av vårt arbete utgör realiteter i vår livssfär. Som med föremål skiljer sig begreppen ofta vad gäller deras tillämpning och innebörd i de två sfärerna, då ni på ert plan endast uppfattar mycket förenklade och grövre uttryck för dessa idéer, begrepp och lagar.

För att återgå till begreppet tradition: Tradition i vår värld beskriver enbart en aspekt av en viss specifik verklighet. Tradition hänvisar till verkligheten av att värdera den eviga sanningen i dess mångfaldiga manifestationer eller kanske i en viss specifik manifestation. När den här

inställningen vibrerar igenom in i er dimension av verkligheten blir den förminskad, modifierad och separerad från hela dess innebörd. Detta är oundvikligt eftersom er verklighet är begränsad. I den fjärde sfären klyvs en enhet till en dualitet, där mycket av dess ursprungliga innebörd går förlorad eller förvrängs. Det är alltid möjligt för er att på nytt inhämta den ursprungliga innebörden och därigenom öppna upp för ett ytterligare inflöde av olika nivåer som tillsammans kommer att skildra en mer fullständig verklighet. Sådana öppningar äger rum genom specifika mentala inställningar och aktiviteter och följer av kampen för att se bortom de begränsande ramarna i er värld.

Den andra aspekten – traditionens motaspekt – finns också i vår värld, i vår dimension av verkligheten som alltid är redo att bryta sig in i er verklighet och därmed vidga er verklighet. Den existerar som den ständiga rörelsen mot att förnya och ge nytt liv åt de eviga sanningarna och lagarna. Det gamla och det nya existerar alltså i det eviga nuets tidlösa verklighet – inte som gammalt och nytt vad tiden beträffar, utan som begrepp eller inställningar med en specifik innebörd och ett specifikt uttryck bakom dem.

Låt oss betrakta rörelsen på er väg, denna särskilda väg som jag först överlämnade till er för några år sedan. När ni tittar tillbaka, kommer ni att se en spiralrörelse, som utgör rörelsen hos de stora livsströmmarna. Ni ser vissa upprepningar i spiralerna, faser som återkom på djupare nivåer med en ny förståelse. Dessa aspekter framstod som nya när ni först erhöll dem på den tidigare kurvan. Den gamla sanningen, som ni lärde er på den tidigare kurvan, blev därmed meningsfull på ett nytt sätt på grund av det ytterligare materialet som ni lärde er på vägen. Vad som en gång var en helt ny sanning, en uppenbarelse, blir senare förnyad i en upprepning – en *gammal* sanning i ett nytt ljus. Men förnyelsen kunde endast äga rum för att andra sanningar – nya och gamla – har upptäckts längs vägen. De är nya i den bemärkelse att de har varit okända för individen, de är gamla i den bemärkelse att de existerade innan de var kända för individen.

Samma spiralrörelse finns i varje individs personliga utveckling och växandeprocess. Ni kan inte undgå att se detta om ni observerar det tydligt, med ert fulla medvetande. Materialet i föredragen, som utgör grundarbetet för den rytm ni följer, lägger planen för denna rörelse som på ett mycket organiskt sätt är anpassad till en mycket större verklighet än ni kan uppfatta. Varje expansion som ni någonsin har upplevt på denna väg – och ni har upplevt en hel del av det – innebar alltid att hittills okända, nya för er, aspekter av den inre verkligheten införlivades och därmed ett nytt sätt att närma sig ert arbete. Den organiska rörelsen åstadkom till synes mirakulösa personlighetsförändringar i dess bästa bemärkelse; den bringade ny uppfyllelse och ett uppvaknande av tidigare vilande möjligheter. Ett nytt överflöd gjorde sig mer och mer märkbart, på alla nivåer, hos många individer och inom er väg som helhet, som en entitet.

Det fanns emellertid också ett stort motstånd mot att utvidga tänkandet, mot varje innovation, varje nytt tillvägagångssätt, andligt begrepp eller varje ny metod jag gav er. Varje nytt tillvägagångssätt eller varje ny utvidgning av seendet – av bevittnandet av världen i ett nytt ljus – har alltid skapat en känsla av hot. Ni önskar hålla fast vid det gamla välbekanta sättet som är känt för er, bevara gränserna för tänkandet och varseblivandet oberörda, icke utvidgade. Här blir du en traditionalist. I personlighetens förvrängning existerar alla principer i sin förvrängning, precis som alla principer i personlighetens renade del existerar i sin sanning, trofasta sin verkliga innebörd.

Varje ny fas hälsas med uppror mot den auktoritet som presenterar för er det som tycks bryta den tradition som ni har blivit vana vid. Traditioner skapas varhelst det mänskliga livet tar form. De finns på den största sociala skalan och på den minsta, mest tillfälliga skalan. Denna väg så som ni har känt den, säg tills för två år sedan, hade etablerat en viss tradition som ni hade börjat känna er tämligen bekväma med. Denna tradition behövde brytas – förnyas – genom att lägga till nya sanningar – nya för er, men inte nya i sig, för dessa sanningar har alltid existerat. Först efter att ni accepterade och litade på de nya sanningarna, blev de införlivade i kroppen som arbetet i sin helhet, denna väg, utgör. En tillfällig ”ny” tradition kom alltså till stånd, tills nästa andetag i den stora pulserande rörelsen som organismen är redo för vibrerade in i materien. När du litar på den nya/gamla sanningen och inte hindrar den, införlivar du den i ditt liv och hela ditt medvetande vidgas och expanderar därmed; visdom, frihet och överflöd tillkommer dig.

Ett växande är inte möjligt annars. Det kan bara finnas när denna rörelse är intakt och så obehindrad som möjligt. Växandet måste förena det gamla och det nya. Det måste bevara traditionen och förnya och ge liv åt den.

Dessa är eviga realiteter och principer som gäller för allting, för varje tänkbar aspekt av livet. Jag har talat om detta på ett rätt så allmänt och abstrakt sätt, men skulle nu vilja rikta mig mer specifikt mot den nya expansionsfas som ni går igenom och inställningarna inom er som gör denna expansion onödigt smärtsam. I er rädsla rör ni ihop saker; ert tänkande blir rörigt och avskärmat i själva försöket att rationalisera ert uppror mot något nytt, när ni strävar efter att vidmakthålla de bekväma gränserna för denna väg så som ni har känt till den fram till nu. Men det skulle inte vara denna väg om den kunde förbli statisk. Denna väg utgör en rörelse, en resa, som hejdas när rörelsen hindras. Stagnation var ödet för många andliga, religiösa, psykologiska sanningar som har filterats igenom in i er materievärld. Stagnation har varit ödet för så mycket som en gång hade ett djupt värde. Människor hejdade rörelsen på grund av sin rädsla för att reta upp dem som förhindrar en fortsatt rörelse, förändring och expansion. De saknade vitaliteten att gå emot motståndet mot fortsatt expansion och rörelse. Detta är anledning till att så många synbarligen nya organisationer, inriktningar eller tankeskolor ständigt uppstår. Den gamla är

antingen förkalkad av det förvrängda traditionsbegreppet eller har helt försatts i oordning av förvrängningen av att söka förändring, söka det nya.

Hittills har vi lyckats hålla kursen för denna väg i detta avseende, genom att kombinera tradition och förändring i sina bästa bemärkelser och således bevarat andan ren. Motståndet mot båda dessa aspekter – tradition och förändring – har funnits, finns nu och kommer naturligtvis att finnas. Men kärnan i denna väg har hållit en stadig balans. Vi ber till Herren om hans nåd att detta kommer att fortsätta.

Låt oss ur denna synvinkel göra en kort översikt av denna vägs olika faser fram till nu. Jag kommer att ge en allmän översikt för att hjälpa er att utvärdera var ni befinner er vid denna punkt. Innan vi gör det, låt oss återge vad denna väg är, för att undvika all eventuell förvirring som kan ha uppstått genom tumultet i ert sinne. Hela detta tumult utgör en konstlad skapelse. Hur det än förhåller sig med det, behöver ni återigen ett förtydligande.

Syftet med denna väg är att åstadkomma personlig utveckling till individens allra största potential, på alla nivåer. För att detta växande ska kunna äga rum krävs en mängd olika tillvägagångssätt. Sinnet behöver tömmas helt i den bemärkelse jag nyligen angav i ett svar på en fråga. Alla förutfattade föreställningar behöver utmanas och undersökas – detta innebär öppenhet för förändring. I detta öppna tillstånd kommer vissa gamla åsikter, övertygelser och idéer att införas på nytt, då deras sanning kommer att bli urskiljbar på en nivå som känns på djupet; detta innebär att bevara tradition. De gamla sanningarna kommer då att leva på ett nytt sätt i personens medvetande; detta innebär upplivad, förnyad tradition. Andra gamla övertygelser kommer att gallras bort då de inte längre är meningsfulla – och detta innebär återigen förändring.

På den emotionella nivån äger en liknande process rum, men den måste man närma sig på ett annat sätt. För att rena känslor och göra dem livsbejakande snarare än livsförstörande, måste man ha klara och sanningsenliga begrepp. Känslor kan inte leva i ett tomrum, utan några mentala processer, eftersom människan är en tänkande och urskiljande varelse. Människor är inte menade att leva utifrån blinda känslor. För att utveckla sin emotionella natur behöver de gå igenom processen av att acceptera sina känslor, oavsett hur destruktiva de kan vara. Människor måste lära sig att finna ett sätt att uttrycka dem utan att skada sig själva eller andra. När människor väl lär sig att acceptera även sina destruktiva känslor, kan de börja förändra dem. Detta kräver hela deras intelligens och mognaden av deras mentala processer, så att en riktig utvärdering av känslor kan äga rum. Det kräver att deras fysiska natur blir sund och upplivad av skaparenergi. Sist men inte minst kräver en sådan förändring ett andligt inflöde och andlig hjälp, utan vilka vare sig styrkan eller visdomen som kan styra denna ständigt föränderliga process kan finnas.

Genom åren har jag ständigt fokuserat på att visa er dessa olika nivåer genom många olika undervisningar och att hjälpa er, genom vägledning, inspiration och råd, att växla mellan de olika nivåerna. Vid ett visst tillfälle behövde ni koncentrera er mer på den emotionella nivån och lära er att acceptera och hantera känslor vars kraft ni hejdlöst fruktade och förnekade. Vid andra tillfällen behövde ni koncentrera er på era mentala processer och bilder, för att återskapa mer realistiska tankar. Vid ytterligare andra tillfällen koncentrerade ni er mer på kroppen, för att göra den till ett lämpligt kärl för sanning, kärlek, visdom och tjänande. Tidvis koncentrerade ni er mer på en andlig förståelse, på en ny syn av skapelsen som helhet och på att lära er meningsfull bön och meditation.

Utan denna ständiga samverkan, utan innefattandet av alla dessa nivåer, skulle utvecklingen bli skev och skulle därför slutligen stanna av.

Syftet med denna väg är en utveckling av medvetandet som är nästan helt utan motstycke. Men i er värld är endast en relativt liten grupp individer verkligen redo för denna utveckling av sitt personliga väsen och att därigenom bidra till utvecklingen av hela er medvetandesfär. En förnyelse av detta slag åstadkommer en ousäglig expansion av personlig lycka och uppfyllelse. Personlig lycka och uppfyllelse får dock inte utgöra det primära syftet. Det primära syftet måste vid en tidpunkt på vägen bli *att tjäna en större sak*. När detta sker, visar sig snart villigheten att göra en uppoffring vara livets mest uppfyllande handling. Uppoffringen framstår mindre och mindre som en uppoffring, tills det blir uppenbart att Guds vilja sammanfaller med ditt egenintresse på det bästa och mest vidsträckta sätt. Utifrån detta arbete utvecklas gudsmannen eller gudskvinnan – den nya personen – som innefattar individen i sin helhet: det fysiska, emotionella, mentala och andliga varandets nivå, tills de alla är integrerade i en och samma helhet och inte längre är separerade. *Tänkandet utgör således kännandet, utgör den kroppsliga sensationen, utgör bönen*. Denna helhet utgör den yttersta befrielsen, makt i bästa bemärkelse, detta att utgöra en individ, och vad som kan framstå som en motsägelse, det totala överlämnandet till Guds vilja, som *är* individens vilja.

Denna väg är alltså många saker. Den utgör en psykologi, för ni arbetar uppenbarligen med era psykologiska inställningar, era känslor, era omedvetna processer. Den utgör en filosofi, för ni tillägnar er nya sätt att se på världen. Den utgör en fysisk inriktning, för ni arbetar med er kropp. Den utgör en sociologi, för ni lär er nya sätt för att fungera på i er sociala omgivning. Den utgör ett nytt politiskt system, för ni lär er att kombinera både tradition och förändring på ett helt nytt sätt. Den utgör en religion, för ni lär er om skapelsen, er del i den och er nya relation till Gud. Den utgör allt och den utgör inget av dessa saker. Den utgör skapandet av ett nytt planetväsen, med nya värden och med gamla sanningar förnyade. Den här nya personen kommer gradvis att ta över och påverka, steg för steg, dem som vill hindra den här utvecklingen.

När ni ser tillbaka på materialet som jag överlämnade och lärde er, kommer ni lätt att se att jag har betonat den här växlingen på ett systematiskt sätt. Jag har koncentrerat mig på olika nivåer och olika aspekter vid olika tidpunkter, bara för att efter en viss period av absorption gå tillbaka till föregående nivåer. Jag har börjat genom att ge er en överblick av den andliga verkligheten på ett mycket förenklat sätt. Jag har sedan gått vidare för att förmedla nya begrepp, som mestadels har syftat till att bringa dualitetens splittring till en ny enhet – precis som jag gör nu med tradition och förändring. Jag har sedan gått in i en ny fas för att utforska inre, omedvetna nivåer och inställningar. Jag har lärt er hur man upplever smärta, hjälplöshet, raseri. Jag har hjälpt er att se och acceptera era masker och ert lägre jag. Jag har öppnat upp er utblick till ert högre jag. Jag har återvänt till de andliga rikena med era tankar och känslor.

Ni har arbetat hårt längs vägen. Fas för fas, spiralrörelse efter spiralrörelse, har vi följt den här resan. Varje fas tycktes vara ny och motverkades alltid av tankegångar som alltid utgjorde rationaliseringar. Varje fas var naturligtvis också gammal, för inga eviga sanningar är helt nya. De kan vara nya här i sin tillämpning och kombination. När era mentala processer utmanades, fanns det alltid de som inte ville försöka påverka dem och som motsatte sig. När det gällde att arbeta med era känslomässiga processer, fanns det alltid de som motsatte sig ”psykologisk terapi”. När andliga sanningar diskuterades, fanns det alltid de som inte ville ha någon ”religion”. Vart och ett av dessa argument kom från rädslan för att expandera in i vem ni är menade att vara, vem ni potentiellt är på den icke-manifesta nivån av verkligheten.

Att nämna Jesus Kristus framkallar för närvarande samma motstånd som alltid har funnits när ett utvidgat perspektiv, en gammal/ny sanning introducerades på nytt. När omedvetna, irrationella känslor lyftes upp till ytan, var många av er förskräckta; en del vänner lämnade vägen. Samma sak skedde när ansvaret för det lägre jaget blev en väsentlig aspekt av arbetet på denna väg. När bön och meditation förklarades i detalj och deras dynamik lärdes ut så att ni kunde använda detta väsentliga verktyg, vände sig återigen många bort med motstånd och uppror – alltid rationaliserat naturligtvis. När kroppen innefattades i arbetet i sin helhet, kom samma reaktioner upp. När olika andliga realiteter betonades – Jesus Kristus är en av dem – användes även detta som ett tillfälle för att undvika den totala omarbetningen av aspekter av personligheten, läkningen av själen. Inte någon av dessa aspekter var dock någon överraskning, eftersom de alla förebådades och diskuterades vid själva början av min manifestation genom detta förmedlande instrument. Jag förklarade också att koncentrationen på dessa olika nivåer kommer att växla och följa en viss rytm.

Man måste, som jag tidigare nämnde, förstå att var och en av dessa sanningar existerar i den andliga verkligheten och är sålunda varken gamla eller nya och är samtidigt både-och. Den är

gammal eftersom den alltid har existerat. Den är ny eftersom den nu bryter igenom in i er nivå av verkligheten. Dessa aspekter av verkligheten behöver inte ha samma namn, för i andens värld existerar inte namn på samma sätt som i er dimension av verkligheten. Men deras essens finns och vad ni upplever och uppfattar här vad gäller någon och alla av dessa perspektiv och realiteter utgör endast segment, för det är knappast möjligt att uppleva en fullständig verklighet på er medvetandenivå. Detta leder då till att saken namnges, att det ofta skapas falska associationer till saken och till en partiell och därför förvrängd syn av saken.

När psykologin gjorde sitt inträde på jorden, var den helt ny för er. I andens värld är dessa nivåer av medvetandet emellertid öppna, synliga, observerbara och tillgängliga. De kan omöjligt skapa den kontrovers som inträdet av de psykologiska realiteterna skapade i er jordiska sfär under en lång tid. Psykologin kom då ofta att innebära en motsättning till andlighet, en motsättning som naturligtvis är fullständigt falsk. Ni finner således fortfarande andliga ledare, pastorer och präster som är emot ett psykologiskt djuparbete.

På samma sätt har Jesus Kristus alltid funnits. Han är, var alltid och kommer alltid att vara det stora ljuset som emanerade direkt från Gud, manifestationen som Gud gav form åt, det mest gudomliga förkroppsligandet i universum. För många av er som starkt reagerar på ett mycket negativt sätt när ni hör namnet Jesus Kristus, skulle detta faktum i sig inte, verkligen inte, kunna, bära några negativa associationer. Forntida människor, långt före Jesus Kristus födelse, kände alltid till detta stora ljus och visste också att det en dag kommer att manifesteras som mänsklig form. Varför motsätter man sig i så hög grad detta faktum? Vid en tidpunkt var motståndet helt politiskt och maktinriktat, precis som nya och ärliga politiska tillvägagångssätt får motstånd nu. De som har makt skulle missgynnas av dem och skulle därmed motarbeta dem.

Era personliga, irrationella reaktioner på sanningen om honom som förutsades av era självaste förfäder men sedan förnekades, grundar sig enbart i falsk tradition, som inte utgör något annat än rädsla för förändring. Era reaktioner är sålunda emotionella och irrationella. De tillåter inte ett lugnt, öppet, nytt förhållningsätt som kan ifrågasätta saken objektivt och skapa utrymme för möjligheten att era förfäder gjorde fel vid en viss tidpunkt i sin utveckling. De har hejdat sin process och avbrutit sin inre rörelses linje – individuellt och som ett folk. Detta sker ständigt i den mänskliga utvecklingen, på många andra områden, hos många olika individer och folkgrupper.

Varför avvisas den här möjligheten så envist, så att den inte ens tillåts att övervägas? Ni tillåter inte era hjärtan att vara öppna för en sanning som ni hittills har känt er obenägna att acceptera. Men sanningen kan bara fylla er när ni avlägsnar den strama så kallade ”kunskapen” och gör plats för en annan kunskap. Om denna öppna inställning finns och om den ursprungliga sanningen som ni trodde på verkligen utgör en sanning, kommer ni att komma tillbaka till den på nytt. Men om

den visar sig vara felaktig, kommer ni att avlägsna ett hinder som bara kan begränsa och binda er. I båda fallen kan befrielsen och er jagförnimmelse, upptäckten av den inre sanningen som både är personlig och universell, endast ligga i denna öppenhet och villighet att släppa taget och överväga andra möjligheter. Er rädsla för att ni på så sätt kommer att förlora er autonomi är helt falsk och irrationell. En verklig autonomi måste vila på den kosmiska och universella sanningen, inte på en personlig och eventuellt felaktig uppfattning om den universella sanningen.

Den personliga längtan som förde dig till denna väg, oavsett vad du medvetet hade i åtanke, kan bara uppfyllas när du bringar din personlighet i samklang med den andliga sanningen, vad den än kan vara vid varje given tid på din utvecklingsresa. Vissa av er kämpar våldsamt emot den här rörelsen, men gör det på ett okunnigt sätt. Den djupa anledningen till denna kamp är, som jag nämnde, rädsla. Tragedin är att samtidigt som den här rädslan är helt onödig och ogrundad, finns det all anledning att vara rädd för att hindra och inte ens överväga en större sanning som du ännu inte har tillåtit in i ditt hjärta.

Med detta, älskade vänner, välsignar jag er på djupet och ber med änglarna och de andliga hjälparna på min sida att ni alla må finna modet och visdomen, öppenheten och friskheten att överväga gamla sanningar på nytt och därigenom flöda med er inre resas vackra rytm, så att den kan vara i harmoni med de större och mer vidsträckta kretsloppen som genomsyrar universum. Ni skapar därigenom tradition i dess bästa bemärkelse och förändring i dess bästa bemärkelse. Ni bevarar värdena i det gamla och avlägsnar ständigt värden som inte längre är tillämpbara. Detta följer samma lagar för matsmältning och avlägsnande som gäller för kroppen. Systemet skulle inte kunna hållas rent och vara välfungerande om inte den här processen tilläts. Den friska kroppen *levandegör* positiv tradition och positiv förändring i sin underbara apparat som smälter, avlägsnar och införlivar.

En stor välsignelse och ett stort energiflöde sveper igenom er grupp, igenom jorden, igenom alla hjärtan som är öppna och mottagliga och villiga. Guds kärlek omsluter er alla.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork[®] och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12